PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

Något om publicitet för Canadas skatter.

Siffror visa att Canadas agrikulturella rikedom 1923 steg till det aktningsvärda beloppet av över sju biljoner dollars. Vad E. W. Beatty har att säga om lämplig publicitet.

FÖR S. C. T. AV REIMAR REMIDAV.

Statistik och siffror anses av många vara alltför torra för att befatta sig med. Men om man vill hava reda på sanningen, så tala de ett tydligt språk. Mången gång hör man klagovisor över jordbrukets ställning samt misströstan om dess framtid i Canada. Vi vilja endast plocka ut några av de viktigaste siffrorna ur den officiella statistik, som är tillgänglig.

Canadas agrikulturella rikedom beräknades år 1923 vara $7,365,013,000 jämfört med $6,774,461,000 föregående år eller en ökning av $590,522,000. Den ledande provinsen är Ontario med en siffra av $2,097,487,000, nummer 2 är Quebec med $1,293,799,000 samt Saskatchewan nummer 3 med $1,675,279,000. Därefter följa Alberta, Manitoba, British Columbia och de andra provinserna.

Den beräknade bruttoinkomsten från det agrikulturella fältet i Canada var samma år $1,342,132,000. Därav bidrog Ontario med $400,511,000, Saskatchewan med $291,439,000, Quebec med $232,580,000, Alberta med $200,950,000, Manitoba med $84,081,000 och British Columbia med $43,376,000.

* * *

När ett så sparsamt och duktigt jordbruksfolk som mennoniterna åter söker sig hit i stora massor, har man ej skäl att tvivla på Canadas framtid som jordbruksland. Alla veta vi, att mennoniterna ekonomiskt sett lyckats synnerligen väl i Canada. Men en del av de mera konservativa — vi mena då konservativa i sin religion — utvandrade till Mexiko och andra platser endast för att återvända — åtminstone en stor del av dem. Canada mottager just i dagarna en annan invandring av mennoniter direkt från Ryssland. Dessa tillhöra de mera progressiva samt ha intet emot att sända sina barn till canadiska skolor, ej heller att lära sig det engelska språket.

Redan ha 142 familjer av dessa progressiva mennoniter placerats på farmland i Canada, och flera väntas. Man underhandlar nu med landägare för att placera ytterligare 230 familjer. Man har ock nyligen bildat en Mennonite Land Settlement Board, vilkens uppgift är att stå de nykomna bi med råd och hjälp, såsom att inspektera landet, se till, att köpehandlingarna uppsättas rätt, samt att priser och villkor äro moderata.

Canada Colonization Association har förskaffat stora sträckor av land med lämpliga byggnader för familjer samt med fullständig uppsättning av maskineri och kreatur. Överste J.S. Dennis av Canadian Pacific järnvägen har ock gjort mycket för att förskaffa dem land. Tack vare honom äga de beviljats pass, sedan han fört framgångsrika underhandlingar med sovjetregeringen.

* * *

Det är ej tu tal om att Canada kan föda miljoner folk, tack vare dess oerhörda naturliga rikedomar på alla områden. Om man därtill ser, att direkt och aktiv hjälp gives nybyggaren, finnes intet övrigt att önska. Då kan det vara på tiden att bruka den numera så moderna annonseringen som hjälp att befolka detta alltför glest bebodda land. Optimism parad med praktiska anordningar bör om något utveckla de rika möjligheterna i Canada samt giva bröd åt miljoner.

Vi vilja i denna artikel se på den annonsering som ett land gjort under de sista 40 åren, och under denna tid har bolaget utgivit för detta ändamål $67,000,000, under det att Canadas regering under samma tid för samma arbete släppt till omkring $35,000,000. Dessa siffror omfatta både koloniseringsarbete i allmänhet och annonsering.

"Detta mycket betydande arbete påbörjades av Van Horne, bolagets förste ordförande och president. Han hade en fast tro på mottot 'Sanning i annonsering,' och han sade intet, som ej var sannt, om Canadas prärieland och dess möjligheter. Han arbetade för att föra över nya settlare från Storbritannien och Europa. Samtidigt sökte han ock hindra emigrationen från Quebec och de maritima provinserna till New England staterna samt förmådde många, som lämnat Canada, att återvända."

"Om vi icke hade annonserat efter samt funnit livskraftigt och energiskt folk att hjälpa oss utveckla vårt land," fortsatte mr Beatty," så skulle Canada ha blivit en börda i stället för en hjälp för det brittiska imperiet. I stället för att vara ett välmående, livskraftigt och självförtröstande land, skulle Canada ha blivit känt som en svag och blodfattig granne till det mäktiga Förenta Staterna."

"Förenta Staternas penningplacering i canadiska värdepapper stiga i dag till två och en halv biljon dollars, och detta har möjliggjorts på grund av att de penningrika amerikanarna blivit familjära med Canada och dess förhållanden under sina besök i detta land som turister."

"Enligt siffror samlade och publicerade av the Parks Branch av Dominionregeringen spenderade turisterna i Canada sistlidna år $136,000,000 — säger ett hundra och trettiosex miljoner dollars. Detta motsvarar en tredjedel av, vad farmarena på prärieprovinserna erhöllo för försäljningen av sitt vete och andra jordbruksprodukter. Omkring $40,000,000 av dessa turistpengar kommo från resande, vilka begivit sig dit för att beskåda Canadian Rockies. Före kriget beräknades den årliga inkomsten av turister för Schweiz till $150,000,000, under det att Tyskland för sin turisttrafik längs Rhenfloden ansågs inhösta omkring $100,000, vadan Canadas $136,000,000 från en liknande källa utgör en intressant jämförelse. Enligt regeringens siffror kommo 90 procent av turisterna till Canada från Förenta Staterna."

Mr Beatty fäste uppmärksamheten på Canadas rikedom, vad naturliga resurser beträffade. Han nämnde bl. a. dess vattenkraft, de minerala rikedomarna — såsom Ontarios nickel-, silver- och guldfält och Quebecs asbestos, vilka voro de rikaste i världen. Han framhöll, att den annonsering, som verkställts av C. P. över hela världen, och varigenom pålitliga upplysningar samlats och distribuerats, spelat en betydande roll i att bygga upp landet, samt lovade likare utveckling.

"Det viktigaste i varje försäljningskampanj," yttrade mr Beatty, "är, att den salubjudna handelsvaran skall vara värd att sälja. En nations storhet bör ej endast värderas med hänsyn till de kvadratmil den innehåller, längden av dess floder, antalet och utsträckningen av dess sjöar och skogar, värdet av dess gruvor, arealen av dess farmland o. s. v. Om man så skulle göra, vem kunde påstå, att det antika Grekland var stort, eller att det lilla Judes var värt att ihågkommas? Storhetens kvalitet bestämmes mera genom en nations anda än dess materiella fördelar."

"Men det finnes en annan fas, då man bygger ett land genom annonsering," tillade mr Beatty, "som lätt förbises och denna fas är den uppmärksamhet, som dess män och institutioner förmå fästa vid sig genom vad som utförts. Canadas och Förenta Staternas historia är full av händelser och män, vilka höjt sig över mängden och intagit framstående platser i världens affärer — tack vare styrkan av sin egen personlighet. Mount Stephen, Van Horne, Shaughnessy, Laurier, Carnegie och Edison äro typiska för den anda av ledareskap, som gjort civilisationen på vår kontinent till vad den är. Ett land bedömes genom dess män, vadan det höves varje canadisk medborgare att alltid vara en man."

* * *

Så långt mr Beatty. Det ligger mycken sanning i vad han säger. En sann och pålitlig annonsering av Canada är det bästa medlet att befrämja dess utveckling. För egen del anse vi, att den stora klass av turister, som årligen beresa de s. k. turistländerna i gamla världen, borde styra sina steg till detta land, vilket i turistavseende knappast kan överträffas. Om en effektiv propaganda i den vägen bedreves, så skulle de 136 miljoner, som Canada förliidet år tjänade på turisttrafik, lätt kunna fördubblas. Även från Sverige och Norge utgår varje år en skara av turister, som sprida sig över hela jorden. Varför kan ej en del av denna skara söka Canadas stränder? Canada har många fördelar framför de gamla turistländerna. Över detsamma vilar en ursprunglig friskhet, och folket här är ej så demoraliserat, som i dessa gamla länder. Här kan turisten få njuta av verkligt vildmarksliv i alla möjliga former — i de stora skogarna, på de höga fjällen, på de mäktiga floderna och på de stora sjöarna.

Men även i ett annat avseende bör Canada annonseras. Vad Canada behöver är kapital för att utveckla sina stora möjligheter på alla områden. Med nog kapital och med de rätta männen i spetsen kommer Canada att bliva i stånd bereda utkomst och goda hem för hundratusental av immigranter. Men även för "småkapitalisten" eller mannen med ett tusen dollars eller mer på fickan har Canada rika tillfällen att ge. I närvarande stund kunna goda farmar på prärierna erhållas för gott pris, och samma är förhållandet i British Columbia, där småbruk i alla former lönar sig synnerligen väl. Där kan en man med familj göra sig ett gott levebröd på endast 10 acres — antingen han ägnar sig åt frukt- eller bärodling eller åt blandad farmning och mejeriskötsel — beroende på i vilken trakt av British Columbia han har slagit sig ned.

* * *

Till sist några ord om bilderna i denna artikel. Den första är en typisk bild från prärierna samt är ett slående exempel på vad som säges i artikelns början om Canadas agrikulturella rikedom. Den andra bilden är typisk för fruktodlingen i British Columbia samt är tagen från det berömda Okanagandistriktet eller närmare bestämt Naramata, B. C. Ägarinnan av denna fruktfarm är en mrs M. B. Smith, och i hörnet visas hennes fabrik för torkning av frukt.

* * *

Våra ärade läsare kunna i de efterföljande artiklarna vänta skildringar av Vancouver, Port Hammond och Matsqui, vilka platser jag i skrivande stund (den 21 sept.) besökt. Jag skriver nämligen detta å det svenska hotelleti Matsqui, och dagen är precis lämpad för skrivning, ty ute regnar det, vadan man måste hålla sig inne. Det är sedan min mening att besöka Kamloops, Revelstoke, Golden m. fl. skandinaviska settlement. Det kan dock hända, att jag först gör en avstickare till Winnipeg och sedan kommer tillbaka. Efter jag slutat mina resor i B. C., gör jag en avstickare in i Alberta för att bese Calgary och trakten däromkring. Sedan kommer turen till sydvästra hörnet av Saskatchewan — nämligen fyrkanten Moose Jaw — Assiniboia— Shaunavon — Swift Current och där omkring. På så vidsträckta resor som mina är det naturligtvis alldeles omöjligt att exakt angiva, vart färden bär. Dessutom kunna saker och ting hända, som göra, att man måste ändra resplanen. Men så ungefär är min resplan för närvarande.

En typisk fruktfarm i Okanagan Valley samt i hörnet en fabrik för torkning av frukt. I ovalen ägarinnan av denna farm — Mrs. M. B. Smith.

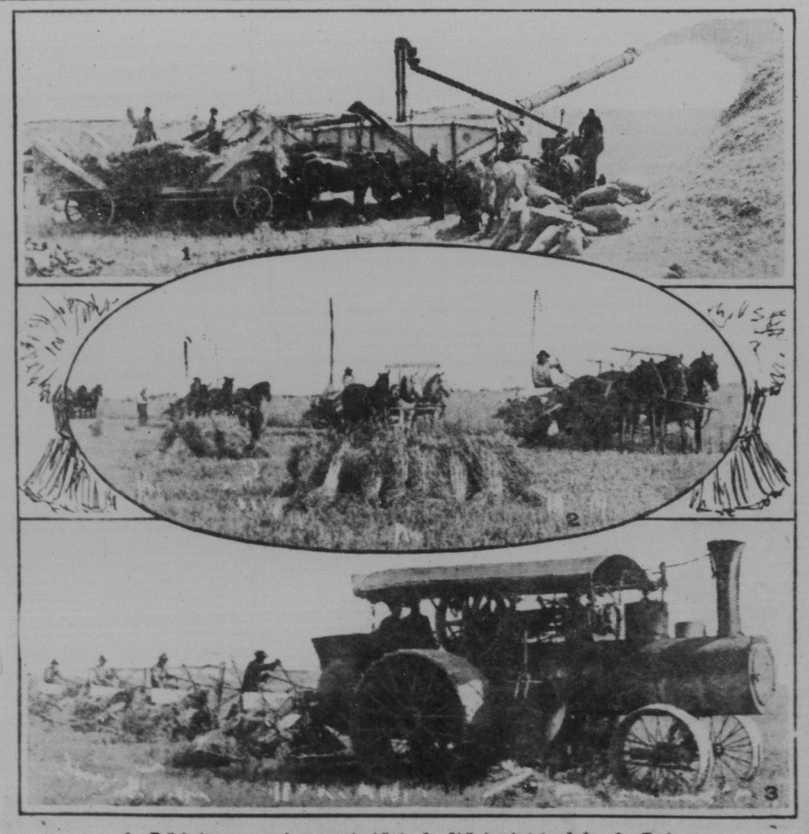

1. Tröskning av en fenomenal skörd. 2. Skördearbetet pågår. 3. Traktors brukas med förkärlek av präriens farmare.

.Niagara — ett geologiens timglas

Tidningarne visste för en tid sedan att meddela, att ett ofantligt klippblock hotade att falla ned från Niagarafallets översta rand och därmed förvandla det nu så imponerande fallet till en oansenlig katarakt. Förslag gjordes därför från olika håll att söka cementera ihop sprickorna och därmed rädda fallet från att spolieras av tidens frätande tand.

Denna händelse är visst icke unik, säga emellertid geologerna, som förstå sig på saken. Då ett klippblock lossnar i Niagara och faller ned, är det endast ett sandkorn, som rinner ned i geologiens timglas, säga de. I trettio tusen år har fallet varit en tillförlitlig tidmätare, säger man. Under en tidrymd av 300 sekler har det flyttat sig cirka sju engelska mil, från banken vid Lewiston i norr till sin nuvarande plats. För varje år, som svinner, flyttar sig randen av fallet fyra fot bakåt, och nöter tidens tand lika hårt i framtiden som nu, så kommer fallets saga att vara all, då anno 21,924 Eriesjöns strand nåtts.

Niagara är ett enastående intressant geologiskt exempel. Man kan säga, att det mäktiga fallet är den kvarstående segraren i en väldig naturkamp, som utkämpats mellan åtminstone ett tjog konkurrerande vattenleder. Niagara har ej alltid varit detta stolta, vattenrika fall, som det är i dag, mer än en gång har dess vatten blott med möda lyckats arbeta sig över de nötta stenarna. Men rivalerna ha tröttats, besegrat varandra inbördes, och i dag står Niagara kvar som segrare. Den sista kampen utkämpades så sent t. o. m. som några sekler före Tutankhamens dagar.

"Nee-agg-arah" är ett indianord, som påstås ha givit upphov till det nuvarande namnet Niagara. Det betyder ungefär "tvärs över näset" och gavs av indianerna åt den vattenled, som förenar sjöarna Erie och Ontario. Strax öster om Buffalo uppsamlar Niagarafloden vattnet från de stora sjöarna, leder det i en smal strömfåra 16 mil lång, kastar det sedan utför Niagarastupets 212 fot och ger det sedan en grundlig omskakning i en trång 7-mils canyon, innan den låter det lugna sig på den sjumila låglandssträckningen fram till Ontariosjön.

Niagara föddes, då det stora inlandsglaciärerna, som täckte stora delar av Norra Amerika, smälte undan och drogo sig mot norr. Dessa jöklar, som sakta skötos fram av pårängande ismassor från Labrador i norr, smälte på den sydligare breddgraden och gåvo upphov till floder och strömmar. Dessa runno samman och bildade stora vattenbäcken vid inlandsisens sydända, täckande stora delar av de nuvarande staterna Ohio, Indiana och Illinois. Dessa uppdämda sjöar nådde upp till en nivå, hundratals fot ovan de "stora sjöarnas" nuvarande yta och avlämnade sitt överlopps vatten dels genom strömfåror invid Chicago, dels genom avlopp i Ohio och Indiana till Mississippi.

Sekler försvunno, och istäcket drog sig allt längre mot norr. Så bildades den förhistoriska sjön Tonawanda utmed isranden, som då befann sig strax norr om den platå, på vilken Niagara nu är beläget. Ej mindre än fem avlopp tävlade med varandra om äran att få avleda Tonawandas överloppsvatten: vid Holley, Medina, Gasport, Lockport och Lewiston. Avloppet vid Lewiston avgick till sist som segraren.

Ungefär vid den tidpunkt, då Niagara började triumfera över sina rivaler, hade den undansmältande glaciärisen hunnit fram till Lake Simcoe i Ontario. De övre sjöarnas nyckfulla vatten övergåvo Niagaraleden och sökte sig i stället en väg genom Trentdalen, en sänka fylld med sjöar och vattendrag ledande fram till Ontariosjön. Trentdalen, sådan den ter sig i våra dagar, kan förtälja om många tidigare Niagarafall. Då denna led triumferade, var Niagaras storhet gången. Endast knappa femton procent av den nuvarande vattenkvantiteten flöt då över dess bräddar, som då lågo, där den smala, trånga canyon nu är belägen, cirka sju mil norr om det nuvarande fallet. Men naturen kom till Niagaras undsättning. En jordremsa försköts i Trentdalen, och obetydlig som förskjutningen var, var den dock tillräcklig att avstänga Trentleden, så att vattnet tvingades söka sin väg över Niagarafallet i gen. En ny blomstringstid började så för det minnesrika fallet, en tid, som varade i många sekler. Så kom en avmattningsperiod, då vattnet sökte sig ned i Mississippileden genom ett avlopp vid Chicago, inom parentes en föregångare till den avloppskanal, som för närvarande är föremål för juridiska undersökningar vid Förenta Staternas Supreme Court.

Efter ytterligare växlingsrika öden har det imponerande fallet nu definitivt besegrat sina rivaler, tyckes det, och kommer nu människan till hjälp med mursten och cement, är det allt skäl att hoppas, att Niagara ännu i många år skall få behålla sin dominerande plats bland Amerikas vattenfall.

I Köpenhamn går för närvarande följande historia, för vars sanningshalt vi dock ingalunda vilja gå i god. Den är i korthet följande: Den danska drottningen var för någon månad sedan ute och åkte i sitt ekipage, varvid hästarna råkade i sken. Det såg mycket hotande ut, men i sista stund kastade sig en man med stort dödsförakt fram och högg hästarna vid betslet. Olyckan avvärjdes ju, och drottningen hoppade glad ur ekipaget. "Tack skall ni ha, min vän," sade hon och räckte sin räddare bägge händerna. "Kan jag göra någonting för er?"

Nej, den hjältemodige hade ingen önskan.

"Jo, men någonting önskar ni er väl?" frågade drottningen igen, men fick åter ett nekande svar.

"Vad är ni för något?" frågade hon.

"Jag är handlande," löd svaret.

"Ja, då kan jag ju göra er till min hovleverantör," sade drottningen, förtjust över att äntligen ha funnit något, som hon kunde göra för sin räddare. Mannen blev ju mycket tacksam, varpå drottningen frågade:

"Men vad handlar ni med?"

"Avlagda kläder," blev svaret.

Vad hennes majestät genmälde, förmäler inte historien.

Vetepoolerna förespå 265,000,000 bushels. Försäljningsagenturen för de trenne provinsernas vetepool beräknar en sammanlagd skörd av 265 milj. bu., enl. vad dess president A. J. McPhail meddelar. Saskatchewan vill giva 150,000,000 bushels, Alberta 70- a 75,000,000 och Manitoba 37- a 40,000,000 bushels. Dessa siffror äro baserade på uppgifter från 86,000 farmare.

Åk på östsidan av floden. Automobilresande från Winnipeg till Emerson böra under de nästa veckorna använda östra sidan av Red River till Morris, varefter de krossa bryggan och fortsätta över den nyreparerade vägen till Emerson. Lord Selkirk highway repareras nämligen mellan St. Norbert och Morris, och det dröjer ett par veckor, innan detta arbete blir färdigt.

Magplågor. "Jag led av en magpläga i åtta år," skriver herr Walter Young i Corning, Kansas. "Jag hade alltid en tyngande känsla i magen, som om nedtryckt av något tungt föremål. Jag var även besvärad av förstoppning. Efter att ha förbrukat flera flaskor av Dr. Peters Kuriko blev jag fullständigt återställd och har ej känt till det onda under de senaste tio åren." Detta örtpreparat är känt som en utmärkt magmedicin. Det är ej en apotekarevara. Tillskriv Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill.

VANCOUVER ANNONSER

Doctor Max M. Johnson
SKANDINAVISK TANDLÄKARE
Begär prisuppgift och jämför sedan med mina konkurrenters
ALLT ARBETE GARANTERAS FÖR 15 ÅR
Talar Svenska och norska.
Hörnet av Hastings & Granville Sts. Telefon: Sey. 4681
(mitt emot Stora Postkontoret).

HOTEL RECO
Ägt och skött av svenskt folk.
120 utsides modärna rum och små våningar till moderata priser.
445 Gore Ave., Vancouver, B. C.
Nära Hastings St. E.

HOTEL EMPRESS
B. C. HOTELS Ltd. Ägare.
60 rum med privata badrum.
Enkla rum eller våningar.
Värmeledning.
SVENSKA TALAS.
235 Hastings St. E. Vancouver, B.C.

CENTRAL HOTEL
Största och populäraste skand. hotell.
Varmt och kallt vatten i varje rum.
42 Cordova St. E. Vancouver. B.C.

Nykomna skandinaver alltid välkomna å
CITY HOTEL
103 Columbia Ave, Vancouver, B.C.
MISS E. JOHNSON,
Ägarinna.

CAFE SWEDEN
Bästa svenska matställe i Vancouver.
Förstklassig svensk mat till billigaste pris.
319 MAIN ST. E. JOHNSON,
(Nära Hastings) Ägare.

CAFE VICTORIA
SVENSK RESTAURANT —
God mat — Billiga Priser.
115 Cordova Street, Wes.,
Vancouver, B. C.

LÄKARE OCH TANDLÄKARE
Dr. M. RADY
LÄKARE OCH KIRURG.
Invärtes sjukdomar (X—Ray)
652½ MAIN STR.
(Mellan Logan och Henry Ave.)
Kontorstimmar: 2—5 e. m. 6.30—8 e. m.
Telefon: Kontoret—A4480 Bostaden—A6118

DR. FRANK R. KING
TANDLÄKARE.
602 Main St. Suite 2.
Kontorstimmar: 9.30 f. m.—6 e. m.
Aftnar enligt överenskommelse.
OMSORGSFULLT ARBETE UTFÖRES.
Telefon till Kontoret: N.6412.

Tel. A 1179 Bosted Tel. N 1784
DR. W. J. KING
Chiropractor
926-930 Somerset Bldg.
Winnipeg, Man.

Dr. D. J. Mason
LÄKARE & KIRURG
Kontor och rum ovan Arrow Drug Store.
Telefon 81 Red Kenora, Ont.

Dr. S. C. Peterson
SPECIALIST i Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar, har flyttat från 401 till 506 McArthur Bldg.
Ovanför Child's Restaurant.
Kontorstid: 10—1, 3—6 och 7—8
Telefon A4165. Svenska talas.

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telef. A7067

Kontorstel.: A 3659 Bostadstel.: St. John 837
Dr. T. Glen. Hamilton
LÄKARE
210—212 Somerset Bldg., Winnipeg, Man.